

KILANGORO - venskabsforening

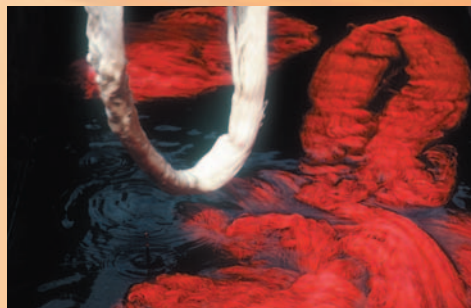
I september 2003 blev venskabsforeningen KILANGORO dannet. Foreningen støtter lokale udviklingsprojekter i Kilombero-, Ulanga- og Morogorodistrikter i Morogoro regionen i Tanzania. Initiativet er taget af en kreds af tidligere MS-frivillige i disse områder, hvoraf de fleste har haft tilknytning til det projekt, som nu kendes som Ifakara Women Weavers Association, IWWA. Men foreningen er åben for alle, som har interesse i at følge eller støtte udviklingen generelt eller specifikt i disse distrikter i det meget fattige og isolerede Syd-Tanzania

Foreningen har som formål:

- at bevare kontakt til udviklingsprojekter og udviklingsaktiviteter i Kilombero-, Ulanga- og Morogorodistrikter i Tanzania
- at formidle kontakt mellem disse udviklingsprojekter og danske organisationer og enkelt personer
- at formidle oplysninger om projekter og aktiviteter i områderne og samtidigt danne basis for støtte og ansøgning om støtte til udviklingsprojekter efter bestyrelsens beslutning
- at danne ramme for erfaringsudveksling blandt foreningens medlemmer

Foreningen støtter følgende projekter i området:

- IWWA
- Morogoro væveskole
- Håndværkerskolen i Ifakara
- Skolen for udviklingshæmmede børn i Idete
- Forundersøgelse til gadebørnsprojekt
- Opstart af internet-café i ifakara

Foreningens hjemmeside
- www.kilangoro.dk -

Udstilling og informationsmateriale er støttet af
Mellemløkkelig Samvirke - www.ms.dk

KILANGORO

Kilombero - Ulanga - Morogoro
Venskabsforening

IWWA -

Ifakara
Women
Weavers
Association

Håndvævet Vikoi

IFAKARA BOMULDSPROJEKT -

I 1983 blev det første spadestik til Væveskolen i Ifakara taget. Det var samtidig det første spadestik til Ifakaras Bomuldsprojekt, som Mellemfolkeligt Samvirke støttede i mange år fremover. Projektet blev startet i en tid, hvor importerede varer næsten ikke fandtes i Tanzania, her var tøj blandt anden en mangelvare.

Ifakara er distriktsbyen i Kilomberodistrikt, som hører under Morogoro Region. Ifakara ligger i en floddal, Kilombedalen, ca. 500 km syd-vest fra Dar es Salaam.

Den alt dominerende afgrøde er ris, herudover eksporteres tømmer samt røget og tørret flodfisk ud af området. I 1983 og en del år frem var hver familie i Kilomberodalen forpligtet til at dyrke 1 ha bomuld. I dag findes der næsten ikke bomuldsdyrkende bønder i området.

Med udgangspunkt i bomuldsdyrkningen, meget fattigt og isoleret område samt mangel på tøj og metervarer blev Ifakara bomuldsprojekt startet. En skole blev bygget og en produktion af flyveskyttevæve igangsat.

12 unge ugifte kvinder startede på en 2 årig væueuddannelse og hvert andet år blev 6 nye kvinder optaget på skolen. Kvinderne kom fra Ifakara og omkringliggende landsbyer. Uddannelsen var gratis og deres produktion på skolen var med til at finansiere driften.

Efter gennemført uddannelsesforløb blev væverne assisteret i at starte deres egne væueværksteder i deres hjemlandsbyer.

IWWA

I midten af 1990'erne dannede væverne deres egen organisation - IWWA – Ifakara Women Weavers Association - med deres egen butik i Ifakara. I dag har IWWA 55 medlemmer. Mange vævere har lærlinge – i alt væver mellem ca. 80 kvinder i området.

Det første stykke stof, der blev væuet og solgt fra væveskolen, var rent hvidt bomuldsklæde helt uden mønster eller farver. Det skulle bruges som ligklæde, da den lokale befolkning havde store problemer med at finde hvidt stykke klæde til at begrave deres kære. Herefter fulgte stof til skoleuniformer og arbejdstøj samt lagener til hospitalet og de lokale gæstehuse.

Her i 2005 importeres en masse billigt stof fra Østen til Tanzania, men det lokale hospital foretrækker stadigvæk det håndvævede produkt fra IWWA – det er kvalitet og det holder. De lokale gæstehuse og hotelkæder i Tanzania bestiller ligeledes deres eget specifikke mønster ved IWWA. I dag væver kvinderne dog hovedsagelig tæpper og vikoi (110 cm x 200 cm stof, der bruges som klædningsdel eller et stykke klæde, som kvinder bærer deres små børn i. En kikoi kan også bruges som en dug, et sjal, et lille tæppe etc.).

IWWA køber det fine bomuldsgarn i statsejede spinderier i Dar es Salaam og Morogoro. Farvet garn er ofte svært at skaffe, hvorfor væverne også til tider farver garn. Flyveskyttevæve bygges lokalt af træ fra området, mens specielle dele som flyveskytter og kamme nødvendigvis må importeres.

